

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 231.826 van 30 juni 2015
in de zaak A. 216.107/XII-7896**

In zake: de BVBA JOOST PEETERS ADVOCATENKANTOOR
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jeroen De Coninck
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 120
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de Minister
van Defensie

Tussenkommende partij:

de BVBA COTTYN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Sofie Albrecht
kantoor houdend te 9000 Gent
Limburgstraat 26
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 11 juni 2015, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “de beslissing van 20 mei 2015 [van] de Belgische Staat, Ministerie van Landsverdediging, algemene directie Material Resources, zoals ter kennis gebracht aan verzoekende partij bij aangetekend schrijven van 27 mei 2015, waarbij werd besloten de meerjarige overheidsopdracht tegen prijslijst ‘betreffende de vertegenwoordiging in rechte van de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Landsverdediging, en het verstrekken van juridisch advies inzake geschillen’ aan

Cottyn Advocatenkantoor BVBA, en derhalve niet aan de [bvba Joost Peeters Advocatenkantoor], te gunnen”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota en een administratief dossier ingediend.

Met een verzoekschrift van 18 juni 2015 heeft de bvba Cottyn gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 23 juni 2015, om 10.00 uur.

Kamervoorzitter Dierk Verbiest heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jeroen De Coninck, die verschijnt voor de verzoekende partij, majoor Valéry De Saedeleer, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Clive Rommelaere, die loco advocaat Sofie Albrecht verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Inge Vos heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De in het geding zijnde opdracht wordt door de aanbestedende overheid gekwalificeerd als een opdracht betreffende diensten vervat in bijlage II, B, van de wet van 15 juni 2006 en gegund volgens een onderhandelingsprocedure met bekendmaking.

De opdracht wordt onderverdeeld in twee percelen.

Het voorliggende beroep heeft uitsluitend betrekking op perceel 1 dat de aanstelling beoogt van “een advocaat ingeschreven aan de balie die ressorteert onder het Hof van Beroep te Antwerpen, Brussel (Nederlandstalige Kamer) of Gent”.

3.2. De opdracht wordt bekendgemaakt in het Bulletin der Aanbestedingen van 4 september 2013.

3.3. Er worden voor perceel 1 zes aanvragen tot deelneming ingediend.

3.4. Bij aangetekende brief van 10 juni 2014 worden de vijf hoogst gerangschikte kandidaten in de selectiefase uitgenodigd om een offerte in te dienen en wordt hun een kopie overgemaakt van het bestek.

3.5. Het bestek MRMP-S/S nr. 13SS010 beschrijft als volgt de gunningsprocedure en de gunningscriteria:

“De uiteindelijke gunning zal gebeuren op basis van de onderhandelingen tussen de evaluatiecommissie en de inschrijvers.

Volgende werkwijze zal gebruikt worden:

- de geselecteerde kandidaten ontvangen een bestek en kunnen een offerte indienen.
- Alle inschrijvers worden uitgenodigd voor de onderhandelingen.
- Nadien kunnen de inschrijvers een BAFO indienen (Best and Final Offer).
- De evaluatiecommissie zal voor elke offerte een schriftelijke beoordeling geven over de ingediende prijs en kwaliteit van de offerte.
- De eindbeoordeling bestaat uit een kwalificatie: Uitzonderlijk - Zeer Goed - Goed - Voldoende - Onvoldoende - Niet regelmatig
- De beste regelmatige offerte wordt weerhouden door de evaluatiecommissie.”

Het bestek bepaalt voorts dat de offerte een administratief en financieel luik dient te omvatten dat de eenheidsprijs voor elk der voorgestelde posten moet bevatten, evenals een technisch luik dat op eenduidige wijze de

technische karakteristieken van de gevraagde items beschrijft. Dit technisch dossier dient volgens het bestek minimaal bijlage C1 “plan van aanpak” te bevatten conform bijlage C “Contractuele voorwaarden” bij het bestek. De diensten moeten volgens het bestek beantwoorden aan de specificaties bepaald in voormelde bijlage C.

Inzake het verloop van de onderhandelingen wordt in bijlage C bij het bestek nog opgemerkt dat “een onderhandeling zal gevoerd worden met elke kandidaat op basis van het huidige bestek evenals op basis van een motivatiebrief die hij zal opgesteld hebben door een beschrijving van zijn plan van aanpak inzake de toekomstige samenwerking met de aanbestedende overheid”.

Inzake het vereiste “Plan van Aanpak” bevat bijlage C bij het bestek voorts volgende bepaling:

“5. Plan van aanpak - Beoordeling van het voorstel inzake de samenwerking met de aanbestedende overheid en de hiermee verbonden aspecten

- a. Gelet op de intensieve en nauwe samenwerking die de inschrijver aan wie de opdracht wordt gegund, zal hebben met de aanbestedende overheid is het plan van aanpak en de wijze waarop men dit wil realiseren van belang. Een inzicht in het plan van aanpak en de daarmee verwante aspecten is vereist. De aanbestedende overheid zal de vermelding van dit plan naar haar waarde evalueren.
- b. Aan de inschrijver wordt verzocht om een gedetailleerde schriftelijke uiteenzetting (opgenomen in bijlage C1) te geven van voornamelijk:
 1. de organieke structuur van zijn kantoor of tijdelijke vereniging,
 2. wat hij via deze opdracht wenst te bereiken voor zijn kantoor of tijdelijke vereniging en welke meerwaarde hij voor de aanbestedende overheid als cliënt betekent;
 3. ingeval er sprake is van een tijdelijke vereniging, hoe de interactie tussen de leden van deze tijdelijke vereniging zal verlopen en welke de onderlinge praktische afspraken zijn inzake de behandeling van dossiers en kwaliteitsgarantie inzake de behandeling van dossiers;
 4. hoe de interne communicatie binnen zijn kantoor en binnen de tijdelijke vereniging verloopt of zal verlopen;
 5. hoe hij de samenwerking (interactie) met de aanbestedende overheid in het kader van deze opdracht in de praktijk ziet,
 6. hoe hij de voor deze opdracht ter beschikking staande middelen (menselijke en materiële middelen) van zijn kantoor of tijdelijke vereniging zal aanwenden om de opdracht en de samenwerking optimaal te realiseren;

7. de toegepaste methoden en werkwijzen die voor de realisatie van de opdracht zullen aangewend worden, inclusief een uitgewerkt stappenplan inzake de behandeling van dossiers en een tijdsbesteding voor elk van de deeltaken die volgens de inschrijver verband houden met de opdracht.
 8. hoe hij een kwaliteitsvolle behandeling van de door hem te behandelen dossiers zal garanderen onder meer op het vlak van de kwaliteitszorg inzake argumentatie, inhoud, formulering, leesbaarheid, taalgebruik, lay-out van de conclusies opgesteld in een dossier.
- c. Indien bijlage C1 ontbreekt, zal de offerte niet in overweging worden genomen.”

3.6. Vijf inschrijvers dienen tijdig een offerte in, waaronder de verzoekende partij. Vervolgens worden de inschrijvers door de evaluatiecommissie uitgenodigd, waarbij hun telkens 13 vragen worden voorgelegd, die volgens de verwerende partij gelinkt waren aan de thema's die aan bod dienden te komen in het plan van aanpak.

3.7. Daarna worden de inschrijvers nog uitgenodigd om een BAFO ('best and final offer') in te dienen. Voor perceel 1 dienen de cvba Adlex Advocaten en de bvba Cottyn Advocatenkantoor een BAFO in. De prijzen van de overige inschrijvers van perceel 1 blijven ongewijzigd.

3.8. In het evaluatierapport van 12 februari 2015 worden de offertes beoordeeld door de evaluatiecommissie en wordt voorgesteld om de opdracht wat perceel 1 betreft te gunnen aan de bvba Cottyn die volgens de evaluatiecommissie de voordeligste regelmatige offerte heeft ingediend.

3.9. Op 20 mei 2015 wordt het gunningsverslag goedgekeurd.

3.10. In de gunningsbeslissing van 20 mei 2015 worden de offertes van alle inschrijvers regelmatig bevonden.

De toegepaste beoordelingsmethode wordt in de gunningsbeslissing toegelicht als volgt:

“De offertes worden door de evaluatiecommissie geanalyseerd op basis van het plan van aanpak (zie bijlage C.5.b. van het bestek). De uiteindelijke

gunning zal gebeuren op basis van de onderhandelingen tussen de evaluatiecommissie en de inschrijvers.

De evaluatiecommissie zal voor elke offerte een schriftelijke beoordeling geven over de ingediende prijs en kwaliteit van de offerte.

De eindbeoordeling bestaat uit de kwalificatie: uitzonderlijk - zeer goed - goed - voldoende - onvoldoende - niet regelmatig.”

De beslissing bevat voorts de volgende eindrangschikking van de offertes “in dalende orde”:

<u>Inschrijvers Perceel 1</u>	<u>Beoordeling</u>
Cottyn advocatenkantoor BVBA	Zeet Goed
CVBA Adlex Advocaten	Goed
Racine & Vergels BV CVBA	Goed
Everest Advocaten G & B CVBA	Goed
Joost Peeters advocatenkantoor BVBA (Studio Legale)	Voldoende

Vervolgens herneemt de gunningsbeslissing de algemene conclusie uit het evaluatierapport die luidt als volgt:

“(i) Joost Peeters bvba

Uit de analyse van de offertes blijkt duidelijk dat Joost Peeters bvba en Studio Legale, ondanks de laagste prijs, een zwakker aanbod heeft dan de overige inschrijvers in het bijzonder wat het organisatorisch aspect betreft. De algemene indruk op basis van het onderhoud en de offerte van Joost Peeters is dat een economisch samenwerkingsverband niet dezelfde stabiele garanties kan bieden als een kantoor dat een aparte juridische structuur is (bvba, cvba,...). In een los samenwerkingsverband is de rol van de POC [‘point of contact’] voor de overheidsopdracht van primordiaal belang. De inschrijver kon evenwel niet overtuigen dat hij voldoende zeggenschap heeft tegenover zijn confraters die medelid zijn van het economisch samenwerkingsverband. Een en ander is van belang als een medelid zijn of haar taak niet naar behoren uitvoert: op dat ogenblik is de POC immers ons enige aanspreekpunt. Bij de overige inschrijvers blijkt dat zelfs indien de POC zijn taak niet naar behoren kan uitvoeren, er altijd wel iemand in de organisatie is die binnen het hiërarchisch kader de rol kan overnemen.

Daarnaast dient er ook op gewezen dat de rol van de POC niet duidelijk gedefinieerd is, waardoor er verkeerde verwachtingen kunnen ontstaan in

hoofde van de aanbestedende overheid. Het valt op dat de andere inschrijvers hier wel in slaagden.

Naast een gebrek aan een duidelijke hiërarchische structuur, blijkt ook niet of er een structuur met juridische cellen of departementen is. Joost Peeters bvba liet na aan te tonen of een dergelijke organisatie aanwezig is. Dit is nochtans van belang aangezien een efficiënte dienstverlening mede bepaald wordt door de organieke structuur. Het valt op dat de andere inschrijvers hier wel in slaagden.

Tot slot is de oplossing die werd aangereikt door de inschrijver bij belangenconflicten geen optie voor de aanbestedende overheid. Als structurele klant wenst de aanbestedende overheid in alle omstandigheden zekerheid te hebben dat haar advocatenkantoor haar belangen zal verdedigen. Zoniet heeft een vast contract geen zin. De overige inschrijvers boden hier wel de garantie dat in die gevallen voor de structurele klant zou worden gekozen.

De firma Joost Peeters krijgt in de eindbeoordeling een score Voldoende.

(ii) Adlex, Cottyn, Everest en Racine & Vergels

De vier kantoren scoren op kwalitatief vlak evengoed in de eindbeoordeling, waardoor het weinig zin heeft in detail de verschillen te vergelijken. Elk van de 4 kantoren is organisatorisch sterk georganiseerd. Voor het overige kent elk kantoor haar sterktes en zwaktes, maar globaal gezien kunnen we enkel vaststellen dat de sterktes en zwaktes van de respectieve kantoren een compenserende werking hebben.

De kantoren zijn middelgroot en hebben of zoeken hetzelfde cliënteel. Organisatorisch en hiërarchisch zijn ze in grote lijnen op dezelfde wijze gestructureerd. Hetzelfde geldt voor de rol van de POC.

Het enige duidelijke verschil kan gemaakt worden op basis van het gevraagde ereloon per gepresteerd uur. Na het indienen van BAFO is de rangschikking op basis van het ereloon niet gewijzigd. Cottyn blijkt de goedkoopste met een gevraagd ereloon van 95,00 euro per uur (Adlex: 110 euro, Racine & Vergels: 120 euro en Everest: 125 euro). De firma Cottyn krijgt een score Zeer Goed. De andere drie firma's krijgen een score Goed.

(iii) Eindconclusie

Als eindconclusie besluiten we dat de offertes van de advocatenkantoren Adlex, Everest en Racine & Vergels als eindbeoordeling goed krijgen en dat de offerte van Cottyn bvba als Zeer Goed kan beoordeeld worden. Bijgevolg dient de overheidsopdracht aan Cottyn bvba toegekend te worden.”

Besloten wordt dan ook om de opdracht, wat perceel 1 betreft, te gunnen aan de bvba Cottyn Advocatenkantoor.

3.11. Bij aangetekende brief van 27 mei 2015 wordt aan de verzoekende partij meegedeeld dat haar offerte niet werd gekozen en wordt haar een kopie bezorgd van de gunningsbeslissing.

IV. Tussenkost

4. De verzoekende partij tot tussenkost blijkt voordeel te halen uit de bestreden gunningsbeslissing en heeft er belang bij dat de vordering wordt afgewezen. Bijgevolg moet haar verzoek worden ingewilligd.

V. Schorsingsvoorwaarden

5.1. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

5.2. Te dezen is evenwel ook de wet van 17 juni 2013 ‘betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen inzake overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten’ van toepassing.

Krachtens artikel 15, eerste lid, van die wet kan de uitvoering worden geschorst van de thans bestreden beslissing in aanwezigheid van een ernstig middel of een klaarblijkelijke onwettigheid.

Overeenkomstig artikel 15, tweede lid, echter wordt de vordering tot schorsing voor de Raad van State uitsluitend ingesteld volgens een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Er dient te dezen dan ook enkel nog te worden onderzocht of minstens één ernstig middel wordt aangevoerd, dan wel een klaarblijkelijke

onwettigheid aanwezig is, die de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan verantwoorden.

VI. Onderzoek van het enige middel

Uiteenzetting van het middel

6. Het enige middel is geput uit de schending van de materiële motiveringsplicht, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’, de formelemotiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, het *patere legem quam ipse fecisti*-beginsel, artikel 5 van het bestek, het “transparantiebeginsel als algemeen rechtsbeginsel, evenals zoals vervat in artikel 5 van de wet van 15 juni 2006 ‘overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten’”, en het gelijkheidsbeginsel “zoals vervat in artikel 10 en 11 van de Grondwet en als algemeen rechtsbeginsel”.

Ontvankelijkheid van het middel

7. De verzoekende partij tot tussenkomst werpt op dat de verzoekende partij geen belang zou hebben bij het enige middel.

Een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zou alleen nodig zijn indien de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

Ernstig karakter van het middel

Eerste onderdeel

8. In wat als een eerste onderdeel van het middel kan worden beschouwd, voert de verzoekende partij aan dat het gunningscriterium “kwaliteit van de offerte” als “onregelmatig” dient te worden beschouwd. Het “plan van aanpak” zoals weergegeven als bijlage bij het bestek, bevat volgens haar immers geen vragen die erop gericht zijn de voordeligste offerte op te sporen, doch enkel

vragen die erop gericht zijn om de capaciteit van de inschrijvende onderneming na te gaan.

9. Wat dit middelonderdeel betreft, dient erop te worden gewezen dat volgens rechtspraak van de Raad van State (onder meer arrest van 18 november 2014, nr. 229.188, cvba De Meuter & Corstjens), en eveneens volgens recente rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie (arrest van 26 maart 2015, C-601/13, Ambisig) niet valt uit te sluiten dat in bepaalde gevallen, namelijk voor bepaalde diensten, de kwaliteit van het team, ervaring en referenties wel als gunningscriterium gebruikt mogen worden.

Bovendien valt op te merken dat de opdracht door de aanbestedende overheid wordt gekwalificeerd als een opdracht betreffende diensten van bijlage II,B, van de wet van 15 juni 2006, welke kwalificatie door de verzoekende partij niet wordt betwist.

Artikel 33, § 3, van de voormelde wet van 15 juni 2006 bepaalt wat deze diensten betreft uitdrukkelijk het volgende:

“Wanneer een overheidsopdracht of een perceel louter betrekking heeft op diensten als bedoeld in de bijlage II, B, van deze wet, kunnen elementen die verband houden met de technische en beroepsbekwaamheid van de inschrijver uitzonderlijk als gunningscriteria worden gebruikt. Die mogelijkheid kan alleen worden aangewend als wordt aangetoond dat de bijzondere vereisten van de opdracht of van het betrokken perceel zulks noodzakelijk maken.

De Koning kan de bijzondere voorwaarden en nadere regels voor de toepassing van deze paragraaf bepalen.”

De verzoekende partij heeft bij de kennisname van het bestek voormeld gunningscriterium “kwaliteit van de offerte” en de inhoud ervan, waarbij wordt verwezen naar het “plan van aanpak” geenszins betwist noch er vragen over gesteld of opmerkingen bij gemaakt. Zij sloot aldus blijkbaar zelf niet uit dat hiermee meer dan de algemene geschiktheid van de inschrijver werd beoordeeld maar ook de intrinsieke kwaliteit van de voorgestelde dienst.

Bovendien lijkt het gunningscriterium “plan van aanpak” zoals

omschreven als bijlage bij het bestek een voorstel in te houden “inzake de samenwerking met de aanbestedende overheid en de hiermee verbonden aspecten” zodat dit criterium op het eerste gezicht geen betrekking lijkt te hebben op de bekwaamheid van de inschrijver in het algemeen, doch wel op de kwaliteit van de offerte zelf. Het uitgangspunt van het middelonderdeel faalt dus.

De verzoekende partij toont op het eerste gezicht dan ook niet aan dat het “plan van aanpak” zoals omschreven in het bestek ten onrechte als een gunningscriterium is gebruikt.

Het eerste onderdeel is niet ernstig.

Tweede onderdeel

10. In wat als een tweede onderdeel van het middel kan worden beschouwd, voert de verzoekende partij aan dat de motivering van de beoordeling van de offertes van de overige inschrijvers in de bestreden beslissing niet afdoende is, aangezien zij op grond van die motivering, die volgens haar louter een stijlformule betreft, niet kan nagaan of zij al dan niet over een organisatie zou beschikken zoals de overige inschrijvers.

11. De bestreden beslissing moet, teneinde te voldoen aan de formelemotiveringsplicht die de verzoekende partij inroept en afleidt uit de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen; die motivering moet afdoende zijn teneinde de belanghebbende in staat te stellen terdege te oordelen of het zin heeft zich tegen de beslissing te verweren met de middelen die het recht hem ter beschikking stelt.

In dit verband dient te worden opgemerkt dat een motivering door verwijzing naar andere stukken een afdoende motivering is indien de inhoud van het stuk waarnaar wordt verwezen aan de bestuurde ter kennis is gebracht, dit stuk zelf afdoende gemotiveerd is, de daarin vervatte voorstellen of adviezen in de uiteindelijke beslissing worden bijgevalen, en er geen tegenstrijdige adviezen zijn.

Op het eerste gezicht dient te worden vastgesteld dat de motieven op meer uitvoerige wijze dan in de gunningsbeslissing worden uiteengezet in het verslag van de evaluatiecommissie, dat een beschrijvende evaluatie bevat per offerte van het door de inschrijvers voorgestelde plan van aanpak aan de hand van de acht vragen die in dat verband in bijlage C bij het bestek werden opgenomen, een conclusie per inschrijver inzake de twee in het bestek vastgestelde gunningscriteria, evenals een algemene conclusie. In de gunningsbeslissing wordt deze algemene conclusie uit het evaluatierapport hernomen.

Aangezien het evaluatierapport blijkbaar niet aan de verzoekende partij werd meegedeeld, kan hiermee op het eerste gezicht geen rekening worden gehouden bij de beoordeling van de vraag of aan de formelemotiveringsplicht werd voldaan.

Het voorgaande neemt niet weg dat ook de bestreden gunningsbeslissing zelf een beschrijvende evaluatie, hiervoor weergegeven, bevat inzake de beoordeling van het tweede gunningscriterium die de essentie van de beoordeling in het rapport van de evaluatiecommissie lijkt weer te geven.

In tegenstelling tot wat de verzoekende partij doet gelden, lijkt deze motivering, ook wat de offertes van de overige inschrijvers betreft, niet beperkt te zijn tot een stijlformule. Er wordt, weliswaar op een meer beknopte wijze dan in het evaluatieverslag, weergegeven waarom de overige inschrijvers wat de kwaliteit van de offertes betreft, een gelijke score behaalden. Uit de motivering in de bestreden beslissing blijkt voorts ook dat de zwakkere punten uit de offerte van de verzoekende partij telkens worden vergeleken met de offertes van de andere inschrijvers.

Voorts lijkt te dezen te moeten worden aangenomen dat de verzoekende partij door haar kritiek in het enige middel, ervan blijk heeft gegeven dat zij de motieven kende waardoor het doel van de formelemotiveringsplicht lijkt te zijn bereikt, zodat zij zelfs geen belang lijkt te hebben bij het middel in de mate dat het ontleend is aan een schending van de formelemotiveringsplicht.

Het tweede onderdeel wordt niet aanvaard.

Derde onderdeel

12. In wat als een derde onderdeel kan worden beschouwd, voert de verzoekende partij aan dat het bestek niet voorziet in een voorafgaande weging van de beide gunningscriteria en dat de motivering van de gunningsbeslissing niet afdoende is omdat deze haar niet in staat stelt na te gaan welke relatieve weging de verwerende partij toekent aan de criteria “prijs” en “kwaliteit”. Dit zorgt er volgens haar ook voor dat de volledige weging van de verschillende criteria niet transparant verloopt.

13. Het bestek lijkt geen weging te vermelden bij de gunningscriteria. De verzoekende partij toont echter niet aan, noch onderneemt zij zelfs een poging daartoe, dat de verwerende partij, gelet op de aard van de opdracht, verplicht zou zijn geweest tot die vermelding. Uit artikel 107 van het koninklijk besluit van 15 juli 2011 ‘plaatsing overheidsopdrachten klassieke sectoren’ blijkt dan ook dat de in voormeld artikel 107 vermelde verplichtingen aangaande de gunningscriteria en weging ervan niet gelden voor de gunning van opdrachten voor diensten bedoeld in bijlage II, B, van de wet, zoals de voorliggende opdracht.

Voorts blijkt op het eerste gezicht duidelijk uit de bestreden beslissing dat de verzoekende partij weliswaar de laagste prijs heeft geboden, doch dat haar offerte minder goed scoorde dan alle overige inschrijvers wat het tweede gunningscriterium betreft. Ook de erelonen van de overige inschrijvers blijken uit de bestreden beslissing zelf.

In die omstandigheden lijkt de bestreden beslissing, ook rekening houdend met de aard van de opdracht waardoor de in voormeld artikel 107 vermelde verplichtingen aangaande de gunningscriteria en weging *prima facie* niet gelden, afdoende te verantwoorden waarom de verzoeker globaal slechts een beoordeling “voldoende” behaalde, tegenover “zeer goed” voor de gekozen inschrijver.

Dat de eindbeoordeling slechts zou bestaan uit een kwalificatie “uitzonderlijk - zeer goed - goed - voldoende - onvoldoende - niet regelmatig” lijkt

bovendien ook reeds op transparante wijze te zijn aangekondigd in het bestek.

Het middelonderdeel is niet ernstig.

Vierde onderdeel

14. De verzoekende partij voert aan dat de motivering niet draagkrachtig is in de mate dat gewezen wordt op een “slechtere” organisatie in vergelijking met de overige kantoren. Zij zet dienaangaande in haar verzoekschrift uiteen waarom de argumenten die de verwerende partij in de bestreden beslissing aanbrengt, niet zouden mogen worden bijgevalen.

15. In de mate dat de verzoekende partij kritiek uit op de motivering inzake het organisatorische aspect, dient *prima facie* te worden vastgesteld dat de verwerende partij geoordeeld heeft dat de verzoekende partij minder goed scoorde dan de overige inschrijvers omdat de inschrijver voor de uitvoering van de opdracht een beroep doet op een los samenwerkingsverband, dat niet dezelfde stabiele garanties kan bieden als een kantoor met een afzonderlijke juridische structuur. Zulks wordt door de verwerende partij als een zwak punt in de offerte beschouwd in vergelijking met de overige inschrijvers. Terwijl bij de verzoekende partij zij als “POC” (contactpunt) enig aanspreekpunt is, blijkt bij de overige inschrijvers volgens de verwerende partij dat zelfs als de “POC” zijn rol niet naar behoren kan uitvoeren, er altijd wel iemand binnen de organisatie is die diens rol kan overnemen.

De verwerende partij benadrukt in de nota dat de enige inschrijver voor de betwiste overheidsopdracht immers de bvba Joost Peeters is, een vennootschap die slechts blijkt te bestaan uit één persoon, en dat aldus in wezen enkel Joost Peeters inschrijver is bij de huidige opdracht. Deze vaststelling lijkt terecht nu de verzoekende partij in haar offerte slechts aangaf dat zij “een beroep [kan] doen op alle leden van deze groepering [lees: Studio Legale]”.

Hoewel de begrippen “hiërarchie” en “zeggenschap” in het kader van het verlenen van diensten door advocaten weliswaar niet volkomen adequaat lijken, is de verwerende partij *prima facie* de grenzen van een zorgvuldige

beoordeling niet te buiten gegaan door te oordelen dat de verzoekende partij op grond van haar offerte niet heeft aangetoond dat zij op organisatorisch vlak dezelfde stabiele garanties kan bieden als de overige inschrijvers.

16. Voorts lijkt het evenmin de grenzen van een zorgvuldige beoordeling te buiten te gaan dat de verwerende partij in het kader van de interactie tussen de verwerende partij en de dienstverlener voor de uitvoering van de opdracht meer waarde hecht aan een duidelijke structuur met “juridische cellen of departementen”, die de verzoekende partij op het eerste gezicht lijkt te ontberen. In de offerte van de gekozen inschrijver lijkt er daarentegen wel sprake te zijn van een structuur met juridische “cellen”.

17. Wat het motief inzake de oplossing bij belangenconflicten betreft, valt op te merken dat uit de bestreden beslissing blijkt waarom de door de verzoekende partij voorgestelde oplossing voor de verwerende partij minder verkieslijk is dan de door de overige inschrijvers geboden oplossing waarbij de garantie wordt geboden dat in die gevallen steeds door hen voor de structurele klant wordt gekozen. Aangenomen lijkt te moeten worden dat de verzoekende partij zelf op de hoogte is van het antwoord op een vraag omtrent belangenconflicten dat zij tijdens dit onderhoud heeft verstrekt aan de verwerende partij. Voorts lijkt het op het eerste gezicht niet, zoals de verzoekende partij lijkt te betogen, dat het zorgvuldigheidsbeginsel er een aanbestedende overheid toe zou verplichten om het verslag van een onderhoud met de inschrijvers aan de inschrijvers “ter goedkeuring” voor te leggen.

Hoewel de oplossing bij belangenconflicten niet expliciet opgenomen is in het bestek als gunningscriterium lijkt bij de beoordeling van de offertes ook rekening te moeten worden gehouden met degenen waarvoor een bestek bedoeld is; er kan worden aangenomen dat het voor professionelen in de sector voldoende voorzienbaar was, mede in het licht van de omschrijving van de criteria in het bestek, de omschrijving van het voorwerp van de opdracht en de technische bepalingen van het bestek, dat de oplossing inzake belangenconflicten bij de beoordeling van het plan van aanpak kon worden betrokken.

In het bestek wordt inzake de deontologie immers uitdrukkelijk volgende voorwaarde gesteld: “De contractant wijst spontaan en onverwijld het beheer af van iedere zaak die rechtstreeks of onrechtstreeks op een van zijn cliënten betrekking heeft en neemt geen zaken aan waarin de aanbestedende overheid de tegenpartij is”.

In de mate dat de verzoekende partij nog aanvoert dat de verwerende partij enkel rekening had mogen houden met de offertes, lijkt zij uit het oog te verliezen dat de voorliggende opdracht werd gegund bij onderhandelingsprocedure.

18. Het middelonderdeel is niet ernstig.

Vijfde onderdeel

19. Wat het in de gunningsbeslissing beoordeelde criterium “organisatie” betreft, betoogt de verzoekende partij dat de in de bestreden beslissing aangehaalde punten geenszins kunnen worden teruggebracht op de vragen gesteld naar aanleiding van het plan van aanpak zoals vervat in het bestek, zodat de verwerende partij bij de beoordeling het *patere legem*- beginsel zou hebben geschonden.

20. Op het eerste gezicht blijft de verzoekende partij in gebreke aan te tonen waarom de in de gunningsbeslissing vermelde elementen geen verband zouden houden met het gunningscriterium “kwaliteit van de offerte” zoals omschreven in het bestek, en meer bepaald met de gedetailleerde schriftelijke uiteenzetting die van de inschrijver werd verwacht in het “plan van aanpak” volgens het bestek. Daarbij dient immers ook rekening te worden gehouden met degenen waarvoor een bestek bedoeld is; er kan worden aangenomen dat het voor professionelen in de sector voldoende voorzienbaar was, mede in het licht van de omschrijving van de criteria in het bestek, de omschrijving van het voorwerp van de opdracht en de technische bepalingen van het bestek, dat de betrokken elementen bij de beoordeling van het plan van aanpak zouden worden betrokken. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt bovendien dat in het kader van de onderhandelingen aan alle inschrijvers een aantal vragen werden gesteld inzake

het voorgestelde plan van aanpak, waaronder een vraag die verband hield met deontologie – belangenconflicten.

Het middelonderdeel is niet ernstig.

Zesde onderdeel

21. Ten slotte voert de verzoekende partij nog aan dat er sprake is van een schending van het gelijkheidsbeginsel in de mate dat de verwerende partij in de bestreden beslissing oordeelt dat een groepering niet over dezelfde stabiele garanties beschikt als een kantoor met een aparte juridische structuur. Minstens is volgens haar niet afdoende en onzorgvuldig gemotiveerd waarom zij niet afdoende garanties zou kunnen bieden naar continuïteit van de overheidsopdracht.

22. Dit middelonderdeel lijkt op het eerste gezicht te berusten op een verkeerde lezing van de bestreden gunningsbeslissing.

Op het eerste gezicht lijkt uit de bestreden beslissing immers nergens te kunnen worden afgeleid dat de verwerende partij op algemene wijze zou hebben gesteld dat een groepering niet over dezelfde stabiele garanties beschikt als een kantoor met een aparte juridische structuur.

Uit de bestreden beslissing, zeker samen genomen met het evaluatierapport en de kandidaatstelling en offerte ingediend door de verzoekende partij, kan *prima facie* immers worden begrepen dat de offerte slechts werd ingediend door de bvba Joost Peeters, en dus niet door het samenwerkingsverband ‘Studio Legale’, en dat de verwerende partij de onduidelijke situatie van de inschrijver ten opzichte van de andere leden van Studio Legale voor de uitvoering van de opdracht als een zwak punt in de offerte beschouwde in vergelijking met de overige inschrijvers.

Er blijkt op het eerste gezicht ook niet dat de verwerende partij daarbij de grenzen van een zorgvuldige beoordeling is te buiten gegaan.

Ook dit onderdeel van het middel lijkt niet ernstig.

VII. Besluit

23. Het enige middel is in zijn geheel niet ernstig gebleken. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid dient dan ook te worden verworpen.

VIII. Verzoek tot depersonalisatie

24. Met toepassing van artikel 2 van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 ‘betreffende de publicatie van de arresten en de beschikkingen van niet-toelaatbaarheid van de Raad van State’ vraagt de verzoekende partij ter terechtzitting dat bij de publicatie van het arrest haar identiteit niet wordt opgenomen.

25. Luidens artikel 2, eerste lid, van het genoemde koninklijk besluit van 7 juli 1997 kan bij de publicatie van het arrest de identiteit van natuurlijke personen, op uitdrukkelijke verzoek van een natuurlijke persoon die partij is bij een geschil dat bij de Raad van State aanhangig is, worden weggelaten.

Deze mogelijkheid staat te dezen dus niet open voor de verzoekende partij, die een rechtspersoon is.

Het verzoek wordt bijgevolg niet ingewilligd.

BESLISSING

1. Het verzoek van de bvba Cottyn tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

3. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 200 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 150 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 30 juni 2015, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Dierk Verbiest